

KUNINKAASI TULEE KUNNIASSA

Tuomas-messun saarna

2.adv.su 7.12.2014

EVANKELIUMITEKSTI

Luuk. 17: 20-24

Kun fariseukset kysyivät Jeesukselta, milloin Jumalan valtakunta tulee, hän vastasi: "Ei Jumalan valtakunta tule niin, että sen tulemista voidaan tarkkailla. Eikä voida sanoa: 'Se on täällä', tai: 'Se on tuolla.' Katsokaa: **Jumalan valtakunta *on* teidän keskellänne.**"

Opetuslapsilleen hän sanoi:

"Tulee aika, jolloin te toivotte näkeväanne edes yhden Ihmisen Pojan päivän mutta ette saa nähdä. Teille sanotaan silloin: 'Hän on tuolla', ja: 'Hän on täällä', mutta älkää lähtekö minnekään, älkää juosko perässä. Sillä niin kuin salama välähtää ja valaisee taivaan äärestä ääreen, niin on Ihmisen Poika oleva ilmestymisensä päivänä."

* * *

Armo teille ja rauha häneltä, joka on, joka oli ja joka tuleva on, Herraltamme Jeesukselta Kristukselta.

Toisen adventtisunnuntain "Kuninkaasi tulee kunniassa" evankeliumitekstissä puhutaan kahdessa mielessä Kuninkaan, Jeesuksen tulemisesta.

Alkuosassa puhutaan Jeesuksen tulemisesta meidän elämäämme tässä, nyt, täällä kirkossa, tänä adventin aikana.

Loppuosassa puhutaan Jeesuksen 'toisesta tulemuksesta', jolloin hän tulee noutamaan maailmanlaajuisen seurakuntansa luokseen, jonka ajankohdasta ei tiedä kukaan muu kuin Taivaallinen Isä itse, vaikka sitä moni koettaa laskeakin.

Lähdit tänne Tuomas-messuun ehkä vähän epävarmalla mielellä, kun oli jo lauantaina itsenäisyyspäivä juhlineen, sitten tämä sunnuntai ja illalla alkavat jo adventin ja joulunajan kiireet huolestuttaa. Kuitenkin tulit lähteneeksi, sillä kaipaus Jumalan ja seurakunnan yhteyteen veti tänne. Onnittelen sinua, että lähdit ja kerron kohta miksi.

Ihmisen kaipaus ja ikävä Jumalan yhteyteen ilmenee kahdella tasolla:

1. Usko on hyvin henkilökohtainen sydämen sisimmässä oleva, vain Jumalan ja ihmisen välinen syvin ja luottamuksellisin yhteys. Siinä syntyy ja ratkeaa uskonyhteys Jumalaan. Siihen kellään toisella ihmisellä ei ole oikeutta sekaantua.
2. Toinen taso on voimakkaasti julkinen, näkyvä, isompien ja pienempien yhteisten kokoontumisten ja tapaamisten asia. Seurakunta on julkinen yhteisö, jumalanpalvelus ja ehtoollinen ovat julkisia tilaisuuksia.

Jumalan ikävä ja pelastuksen kaipaus elää näillä molemmilla tasoilla. Joskus jopa käytetään hyväksi ihmisen pelastuksen ja Jumala-yhteyden kaipuuta ja houkutellaan, tule tänne tai mennään sinne... täällä on oikea jumalanpalvelus, siellä on oikea yhteisö... juuri niin kuin Jeesus sanoi

evankeliumissa.

Jeesus varoitti: ”Ei Jumalan valtakunta tule niin, että sen tulemista voidaan tarkkailla. Eikä voida sanoa: ’Se on täällä’ tai: ’Se on tuolla.’”

Nyt kerron miksi onnittelen sinua, että lähdit tänä iltana kirkkoon. Nimittäin tekstin avainsanaksi minulle avautui kaksikirjaiminen sana *on* .

Jeesus: ”Katsokaa: Jumalan valtakunta *on* teidän keskellänne.”

Voit onnitella itseäsi. Sinä olet tänä iltana oikeassa paikassa, vaikka adventin kiireet painaisivat niskassa, niin työssä tai kotona, sillä Jumalan valtakunta *on* meidän keskellämme. Sinun ei tarvitse juosta etsimässä sitä paikkaa tai tapahtumaa, missä Jumalan valtakunta olisi läsnä.

Jumalan valtakunta *on* tänä iltana Jumalan sanassa ja sakramenteissa keskellämme.

Joskus haluaa kokeilla muuttaa sanojen järjestystä ja mietin voisiko sanoa, että ’me olemme Jumalan valtakunnan keskellä’ – mutta totesin, ettei niin voi sanoa, sillä Jumalan valtakunta ei koskaan ole meidän aikaansaannoksemme eikä meidän vallassamme, vaan Jumalan käsissä ja siksi ilmaus ”on keskellämme”, se kertoo, että meidän keskellämme ja lisäksi myös muiden keskellä, maailmanlaajuisesti.

Päivän aihe sanoo: Kuninkaasi tulee kunniaassa. Mitä sisällytämme siihen, että Jeesus tulee kunniaasaan. Onko se meidän mielestämme vähän samaa ikään kuin presidentti kutsuu itsenäisyyspäivän juhliin valitun joukon ja olemme siinä mukana ja muut miettivät, että miksi heitä ei ole kutsuttu ja me olisimme valittu, etuoikeutettu ja kunniasjoukko, tiset eivät. Jeesus tulee kunniaasaan, mutta Raamatussa sanotaan, että Jumala ei anna kunniaansa muille. Johannes Kastaja sanoi Jeesuksen nähdessään: ”Hänen tulee kasvaa ja minun vähetä...” Olemmeko ne valmiita tähän?

Toisaalta hyvin usein varsinkin suomalainen ajattelee, että ei minusta ole, en ole tarpeeksi hyvä ja onnistunut kelvatakseni Jumalalle, en täytä vaatimuksia ja ohjeita...

Birgitta Yavari sanoo kuitenkin kirjassaan Sydämeni puutarhassa:

”Ihminen voi päästä taivaaseen
 ilman rikkautta
 ilman terveyttä
 ilman kuuluisuutta
 ilman varallisuutta
 ilman lahjakkuutta
 ilman kauneutta
 ilman ystäviä
 ilman tuhansia muita asioita

- mutta hän ei voi päästä taivaaseen
 ilman Jeesusta.”

Olen viime aikoina useassa yhteydessä miettinyt, miten tällä hetkellä ihmisiä lajitellaan, pakotetaan

ja vedetään väkisin moniin suuntiin...

Päivän epistolatekstissä sanotaan: Jaakk 5:7”Niin olkaa kärsivällisiä, veljet, Herran tulemukseen asti. Katso, peltomies odottaa maan kallista hedelmää, kärsivällisesti sitä vartoen, kunnes saa syksyisen sateen ja keväisen. Olkaa tekin kärsivällisiä, vahvistakaa sydämenne, sillä Herran tulemus on lähellä. Älkää huokaailko, veljet, toisianne vastaan, ettei teitä tuomittaisi; katso, tuomari seisoo ovella.”

Kun Jeesus kohtasi Pietarin ylösnousemuksensa jälkeen Gennesaretin järven rannalla, hän ei kysynyt Pietarilta: ”Mitä mieltä sinä olet tasa-arvoisesta avioliittolaista? Mitä mieltä olet ihmisen seksuaalisesta suuntautumisesta? Mitä mieltä olet naispappeudesta? Mitä mieltä olet Raamatun tulkinnasta? jne...

Jeesus kysyi Pietarilta: Simon Johanneksen poika, rakastatko sinä minua? Pietari vastasi: ”Rakastan...” – ja Pietari murtui Jeesuksen käsiin...

Adventin aika on valmistautumista joulun tuloon, Vapahtajan syntymäjuhlaan. Huoli ja vaatimusten paineet rasittavat mieltä. Haluan lukea meille Jussi Talasniemen tekstin Herran odottamisesta:

ODOTTAKAA HERRAA

”Ei kuolemaa, ei neutronipommin tuhoja,
ei saasteen leviämistä yli maan ja meren piirin,
ei omasta mielestämme hyvää eikä paha meidän pidä odottaa,
vaan Herraa.

Me olemme hänen palvelijoitaan hänen talossaan ja
Isäntämme näyttää vielä viipyvän poissa joissakin häissä.
On jo tullut pimeä ja yö.
Päivä on ollut uuvuttava
Mutta meidän ei sovi luopua odottamisesta.

Talon tulee näyttää isäntäystävälliseltä.
Ulkovalotkin palakoot ja tietysti myös lamput sisällä.
Yllämme olkoot - ei yöpuvut - vaan palvelusvaatteet niin,
että Isäntämme saapuessa ehdimme heti avaamaan hänelle oven ja
hän näkee meidän ja koko talon odottaneen häntä,
toivoneen hänen jo tulevan.

Odotuksemme älköön olko me-keskeistä eikä talokeskeistäkään.
Unohtukoon siis liiallinen huoli omasta itsestämme,
samoin murhe talon rapistumisesta.

Tänä yönä emme enää ehdi emmekä näekään suorittaa ulkomaalausta saati sitten peruskorjausta.
Nuo suuret asiat kuuluvat Isännälle itselleen.

Meille kuuluu se, että kukin palvelija on paikallaan,
suorittaa oman osatehtävänsä merkiksi ystävyyydestä
ja luottamuksesta Isäntää kohtaan.

Tehtäviemme täyttämisen taustaksi sopii tietoisuus Herramme tavoista.

Olemme näet jo ennenkin saattaneet joutua hämmästyseen yllätyslahjoista, joilla hän on ilahduttanut palvelijoitaan.

Täysin Herrallemme ominaista on sekin, että hän yömyöhällä saavuttuaan ryhtyy itse palvelemaan palvelijoitaan, valmistaa heille juhlaillallisen ja käy pitämään iloa heidän kanssaan.

Luuk 12:35-40

Jussi Talasniemi: Kedon kukkien tapaan, ss. 142-143

Tänä iltana kirkossa on Herramme käskyn mukaan katettu meille juhlaillallinen – ehtoollinen, meitä kaikkia varten - tervetuloa ehtoollispöytään.